

Publicerad 2012-06-10 15:12 av Per Teofilusson

när jag får en flicka ska jag döpa henne till Amper

Amper - turn a little soul into it baby

Tänk att plötsligt blev det sommar. Men jag har inte hunnit ta första doppet, inte hunnit bäras av mjuk sjö. Grottekvarnen maler mig till stendamm, till ljudlöshet - jag blir dum. Jag börjar tappa saker; pennor, blad, löv, blommor och plåster. Försörjningen och relationerna bryter ner; jag går ner mig: igår försvann känslan i högra benet, temporärt, till nästa gång. Jag väntar på att tätt för ögonen börja få se studsande vita bollar, som i Kafkas oavslutade Bättre då utan hund. Nej, jag missade inte liljekonvaljerna och de eklektiska svalornas ankomst. Klasen av gullvivorna under granen i skogskanten vid repet barnen dinglade i då de var små är även detta år för mig, moi. Maskrosorna har blivit eteriska dunbollar att blåsa på, in i en annans ansikte - om man är ett barn eller plötsligt förälskad. Annars får man dra in de flyktiga fröna i sin egen vibrerande näsa, eller vispa runt dem med sitt kön. Blåsipporna och fruktträdens blomning gick mig inte förbi, jag noterade det. Bofinken följer mig, liksom en vag aning av gulspurv och gök. Det finns där ute någonstans, någonstans, jag vet. Och jag gillar vad du skriver ner. Din förståelse gör mig stark. Du svarar på min svämmande åtrå. När jag som en aborre dyker ner i ditt våtvarma sköte fattar min lilla osynkade själ eld. Hejdå, adjö baby, jag går nu, jag kan inte stanna mer, inte nu. Inte än.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Per Teofilusson med Poeter.se id #8321 innehar upphovsrätten